

784

brilla f. Arida

brillador m. Brill, reclau

brillant adj. Que brilla. ls estels

brillants. Brillant topasi || fig. Una

receptió brillant. Una porció bri-

llant. Un estel brillant | Un es-

criptor brillant || m. Diamant

tallat en facetes de sobre i de sota.

brillanté | m. Teixit blanc de

cotó amb dibuixos jacquard

caracteritzat per la lluentor

que se li dona en els acabats

6 [fr. ; ml. -és]